

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 101/2531

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีไทยนคร โจทก์ นางสาวปราณี เหลืองศรีโรจน์ จำเลย นายสุขุม พิริยานสรณ์ ทนายโจทก์ ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 150, ป.วิ.พ. มาตรา 248, ป.วิ.พ. มาตรา 249

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า โจทก์ฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของโจทก์ในส่วนที่เป็นปัญหาข้อเท็จจริงนั้น ต้องห้ามมิให้ฎีกา ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2874/2527 ส่วนฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายนั้น ไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย จึงไม่รับฎีกาของโจทก์ โจทก์เห็นว่า คดีนี้เป็นคดีมีทุนทรัพย์เกินกว่า 50,000 บาทและเป็นคดีฟ้องขับไล่ซึ่งในขณะยื่นฟ้องอาจให้เข้าได้เกินกว่าเดือนละ 5,000 บาท จึงไม่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2874/2527 ข้อเท็จจริงต่างกับคดีนี้ ฎีกาของโจทก์เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายว่า การกำหนดประเด็นแห่งคดีไม่ถูกต้อง จำเลยชำระหนี้ด้วยเช็ค เมื่อปรากฏว่ายังไม่มี การชำระเงินตามเช็คจะถือว่าจำเลยชำระหนี้แก่โจทก์โดยชอบไม่ได้ เพราะมูลหนี้ตามเช็คซึ่งเป็นค่าเช่าห้องพิพาทยังไม่ระงับและการที่จำเลยนำค่าเช่าเพียง 2 งวดเดือนไปวางที่สำนักงานวางทรัพย์นั้น เป็นการวางทรัพย์ที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพราะไม่ครบจำนวน ข้อกฎหมายที่โจทก์ฎีกาเป็นสาระแก่คดีทั้งสิ้น หากศาลฎีกาวินิจฉัยว่าโจทก์มีสิทธิบอกปิดไม่รับชำระหนี้ได้ จำเลยกระทำโดยไม่สุจริต การชำระหนี้ด้วยเช็คที่ไม่มีการชำระเงินตามเช็ค ไม่ทำให้หนี้ระงับการวางทรัพย์ไม่ชอบเช่นนี้ ศาลฎีกาย่อมวินิจฉัยว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาและพิพากษากลับนอกจากนั้น ประเด็นที่จำเลยเดินท่อนประปาเข้าไปในห้องพิพาทโดยผลการเป็นการผิดสัญญาหรือไม่ และเป็นอันตรายหรือไม่นั้น โจทก์เห็นว่าเป็นข้อกฎหมายที่เป็นสาระสำคัญแก่คดี เพราะหากศาลฎีกาเห็นว่าเป็นการผิดสัญญา ก็ย่อมพิพากษาให้โจทก์ชนะคดีซึ่งปัญหาข้อนี้โจทก์ได้ฎีกาว่าศาลอุทธรณ์วินิจฉัยนอกประเด็น เพราะจำเลยมิได้ให้การต่อสู้เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย โปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของโจทก์ หมายเหตุ ทนายจำเลยได้รับสำเนาคำร้องแล้วโดยวิธีปิดหมายตามคำสั่งศาล (อันดับ 110 แผ่นที่ 6) โจทก์ฟ้องขอให้บังคับขับไล่จำเลยและบริวารออกจากอาคารเลขที่ 409 ถนนเยาวราช แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ให้ส่งมอบอาคารในสภาพเรียบร้อยแก่โจทก์ ห้ามจำเลยและบริวารเกี่ยวข้องกับอาคารดังกล่าวต่อไป ให้จำเลยชำระค่าเช่าที่ค้าง 10 เดือน เป็นเงิน 20,000 บาท แก่โจทก์พร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันฟ้องเป็นเงิน 710 บาท และดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ ให้จำเลยชำระค่าเสียหายเดือนละ 45,000 บาท นับแต่วันเลิกสัญญาจนถึงวันฟ้องเป็นเงิน 45,000 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันเลิกสัญญาจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จำเลยชำระค่าเสียหายเดือนละ 45,000 บาท แก่โจทก์ นับแต่วันฟ้องจนถึงวันที่จำเลยและบริวารออกจากห้องพิพาทและส่งมอบห้องพิพาทให้โจทก์เสร็จสิ้นพร้อมทั้งดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 105) ทนายโจทก์จึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 109) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว โจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยออกจากทรัพย์ที่เช่าพร้อมทั้งเรียกค่าเช่าที่ค้าง 20,000 บาท กับดอกเบี้ยค่าเช่า 710 บาท ทั้งเรียกค่าเสียหายถึงวันฟ้องอีก 45,000 บาท รวมเป็นทุนทรัพย์ 65,710 บาท จึงมีทุนทรัพย์เกิน

50,000 บาท ไม่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ส่วนฎีกาข้อกฎหมายของโจทก์ก็เป็นสาระแก่คดี จึงให้รับฎีกาของโจทก์ไว้ดำเนินการต่อไป และให้คืนค่าธรรมเนียมที่ศาลชั้นต้นเรียกเก็บมา 160 บาทแก่โจทก์

องค์คณะ

นิเวศน์ คำผอง · วิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์ · ไมตรี กลั่นนุรักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/101/2531>